

बालानां शुभकार्यं च शुभान्नप्राशने तथा ।
सर्वत्र वर्द्धयामास स्वयमेव चकार ह ॥
ध्यानं पूजाविधानञ्च स्तोत्रं मत्तो निशामय ।
यत् श्रुतं धर्मवक्त्रेण कौशुभोक्तञ्च सुव्रत ॥
शालग्रामे घटे वाथ वटमूलेऽथवा मुने ।
भित्तौ पुत्तलिकां कृत्वा पूजयेद्वा विचक्षणः ॥
षष्ठांशां प्रकृतेः शुद्धां सुप्रतिष्ठाञ्च सुप्रभाम् ।
सुपुत्रदाञ्च शुभदां दयारूपां जगत्प्रसूम् ॥
श्वेतचम्पकवर्णां रत्नभूषणभूषिताम् ।
पवित्ररूपां परमां देवसेनामहं भजे ॥
इति ध्यात्वा स्वशिरसि पुष्पं दत्त्वा विचक्षणः ।
पुनर्धात्वा च मूलेन पूजयेत् सुव्रतां सतीम् ॥
पाद्यार्घ्याचमनीयेषु गन्धधूपप्रदीपकैः ।
नैवेद्यैर्विविधैश्चापि फलेन शोभनेन च ॥
मूलेनौ ज्ञौ षष्ठीदेव्यै स्वाहेति विधिपूर्वकम् ।
अष्टाक्षरं महामन्त्रं यथाशक्ति जपेन्नरः ॥
ततः स्तुत्वा च प्रथमेऽङ्कियुक्तः समाहितः ।
स्तोत्रञ्च सामवेदोक्तं वरपुत्रफलप्रदम् ॥
अष्टाक्षरं महामन्त्रं लक्ष्म्या यो जपेन्नरः ।
स पुत्रं लभते नूनमित्याह कमलोद्भवः ॥३॥
स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ सर्वं कामशुभावहम् ।
आज्ञापदञ्च सर्वेषां गूढं वेदेषु नारद ॥

प्रियव्रत उवाच ।

नमो देव्यै महादेव्यै सिद्धैः शान्त्यै नमो नमः ।
शुभायै देवसेनायै षष्ठीं देव्यै नमो नमः ॥
वरदायै पुत्रदायै धनदायै नमो नमः ।
सुखदायै मोक्षदायै षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
शक्तिषष्ठांशरूपायै सिद्धायै च नमो नमः ।
मायायै सिद्धयोगिन्यै षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
सारायै सारदायै च पारायै सर्वकारिण्यै ।
बालाधिष्ठाहृदेव्यै च षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
कल्याणदायै कल्याण्यै फलदायै च कर्मणाम् ।
प्रत्यक्षायै च भक्तानां षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
पूज्यायै स्कन्दकान्तायै सर्वेषां सर्वकर्मसु ।
देवरक्षणकारिण्यै षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
शुद्धसत्त्वस्वरूपायै वन्दितायै ऋणां सदा ।
हिंसाक्रोधवर्जितायै षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
धनं देहि प्रियां देहि पुत्रं देहि सुरेश्वरि ।
धर्मं देहि यशो देहि षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
देहि भूमिं प्रजां देहि विद्यां देहि सुपुजिते ।
कल्याणञ्च जयं देहि षष्ठीदेव्यै नमो नमः ॥
इति देवीञ्च संस्तुय लेभे पुत्रं प्रियव्रतः ।
यशस्विनञ्च राजेन्द्रं षष्ठीदेवीप्रसादतः ॥
षष्ठीस्तोत्रमिदं ब्रह्मन् यः शृणोति च वक्त्रम् ।
अपुत्रो लभते पुत्रं वरं सुचिरजीविनम् ॥
वर्षमेकञ्च या भक्ता संस्तुत्येदं शृणोति च ।
सर्वं पापविनिर्मुक्त्या महाबन्ध्या प्रसूयते ॥
वीरं पुत्रञ्च गुणिनं विद्यावन्तं यशस्विनम् ।
शुचिं चिरायुषन्तमेव षष्ठीदेवीप्रसादतः ॥
काकबन्ध्या च या नारी श्रुतापत्या च या भवेत् ।
वधं श्रुत्वा लभेत् पुत्रं षष्ठीदेवीप्रसादतः ॥
रोगयुक्तं च बालं च पिता माता शृणोति चेत्

मासञ्च मुच्यते बालः षष्ठीदेवीप्रसादतः ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखे ४० अध्यायः ॥३॥
चन्द्रस्य षष्ठकलाक्रियारूपतिथिविशेषः । स तु
शुक्लकृष्णपक्षभेदेन द्विविधः । तत्र चन्द्रस्य
वृहदनुकूलषष्ठकलाक्रियारूपः शुक्लपक्षीयः । तस्य
द्वासानुकूलषष्ठकलाक्रियारूपः कृष्णपक्षीयः ॥
वेशाखादिषु तस्या विशेषनामानि यथा—
“प्रसूत्या द्वादशे मासि सम्युज्यापत्यवृद्धये ।
सुते जाते तथा षष्ठां षष्ठी द्वादशरूपिणी ॥
वेशाखे चान्दनी षष्ठी ज्येष्ठे चारण्यसंज्ञिता ।
आषाढे कार्दमी ज्ञेया श्रावणे लुहनी तथा ॥
भाद्रे चपटी विख्याता दुर्गास्थ्याश्वयुजे तथा ।
नाद्याख्या कार्तिके मासि मार्गे मूलकरूपिणी
पौषे मास्यद्रूपा च शीतला तपसि स्मृता ।
गौरूपिणी फाल्गुने च चतुर्दशोका प्रकीर्तिता ॥
इति स्कन्दपुराणम् ॥

तत्कल्पादि यथा,—

अथ षष्ठी सा सप्तमीश्रुता आद्या युग्मात् ।
राजमार्तण्डे ।
“ज्येष्ठे मासि सिंते पक्षे षष्ठी चारण्यसंज्ञिता
व्यजनैककरास्तस्यामटन्ति विपिने स्त्रियः ॥
तां विन्ध्यवासिनीं स्कन्दषष्ठीमाराधयन्ति च ।
कन्दमूलफलाहारा लभन्ते सन्तति शुभाम् ॥”
कन्दं सूरणादि । मूलं तदितरत् । भविष्ये ।
“थियं मार्गशिरं मासि षष्ठी भरतसत्तम ।
पुण्या पापहरा धन्या शिवा शान्ता गुहप्रिया ॥”
देवीपुराणे चैत्रमधिकृत्य ।
“षष्ठां स्कन्दस्य कर्त्तव्या पूजा सर्वोपचारिका
नृचैव सुखसौभाग्यमन्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥”
इत्येव स्कन्दषष्ठी पञ्चमीश्रुतेवोपोष्या ।
“कृष्णाष्टमी स्कन्दषष्ठी शिवरात्रिचतुर्दशी ।
एताः पूर्वयुताः कार्यास्तित्थन्ते पारणं भवेत् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तेवचनात् ॥

विष्णुधर्मोत्तरे ।

“अष्टमौञ्च तथा षष्ठीं नवमीञ्च चतुर्दशीम् ।
शिरोऽभ्यङ्गं न कुर्वीत पर्वसन्धौ तथैव च ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

सा च कार्तिकेयाभिषेकतिथिः । यथा,—

“स्वयं स्कन्दो महादेवः सर्वपापप्रणाशनः ।

तस्य षष्ठीं तिथिं प्रादादभिषेके पितामहः ॥

अस्यां फलाशनो यस्तु यजेन्नियतमनसः ।

अपुत्रोऽपि लभेत् पुत्रान् अधनोऽपि लभेत् धनम् ।

यं यमिच्छेत् मनसा तं तं लभति मानवः ॥

यश्चेत् पठति स्तोत्रं कार्तिकेयस्य मानवः ।

तस्य गेहे कुमारानां चेमारोग्यं भवेद्भ्रुवम् ॥”

इति वाराहे स्कन्दोत्पत्तिनामाध्यायः ॥ * ॥

तत्र जातफलम् ।

“विद्वान् वरिष्ठयतुरः सुकीर्तिः

प्रलम्बबाहुर्ब्रह्मण्यैर्गोत्रः ।

सत्यप्रतिष्ठी धनपुत्रयुक्तः

षष्ठीप्रसूतो मनुजश्चिरायुः ॥”

इति षष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥

तत्र यात्राकरणदोषो यथा,—

“पञ्चम्यामीप्सितार्थः स्यात् षष्ठां व्याधियुतो
भवेत् ।

सप्तम्यामर्थलाभः स्यादष्टम्यामस्तपीडनम् ।

षष्ठाष्टमौद्वादशीषु न गच्छेत्त्रिदिनस्य ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

षस, लु र स्वापे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा०

पर०-चक०-सेट् ।) मूढं न्यादिः । लु, सस्ति ।

र, वैदिकः । स्वापः शयनम् । इति दुर्गादासः ॥

षसज, सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०-पर०-

सक०-सेट् ।) दन्त्यसोपधः । क्तिप् संयोगादि-

लोपे सक् । सञ्जति । वचोऽपि परुषाक्षरं न च

पदेषु संसञ्जते । इति शाकुन्तले गणकता-

नित्यत्वात् । इति दुर्गादासः ॥

षस्त, इ लु र स्वप्न । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा०

पर०-अक०-सेट् ।) मूढं न्यादिः दन्त्यसोपधः । च,

संस्तपते । नमध्यपाठोऽपि नस्योपधत्वाभावादेव

लोपाभावे इदनुबन्धो वेदेषु चारणभेदार्थः । लु,

संस्ति । र, वैदिकः । इति दुर्गादासः ॥

षह, ज ड शक्ती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०-

आत्म०-सक०-सेट् ।) इहापि शक्तिः क्षमा ।

ज, साहः सहः । ड, अन्यायं सहते नासी ।

इति हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥

षह, य कि शक्ती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०

चुरा०-श्वा०-च-पर०-सक०-सेट् ।) शक्तिरिह

दैवादिकस्य शकधातो रूपंतेन क्षमा इत्यर्थः ।

य, सञ्जति दुःखं लोकः सहत इत्यर्थः । कि-

साहयति । स एवायं नागः सहति कलभेभ्यः

परिभवत् । इति दुर्गादासः ॥

षहसानुः, पुं, क्षमावान् । यज्ञः । मयूरः । इति

संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

षाट्, व्य, सर्वोधनम् । इति कैचित् ॥

षाड्वः, पुं, मानम् । रसः । इति मेदिनी ॥ रागस्य

जातिविशेषः । स च षट्स्ररमित्तराग-

रागिण्यौ । यथा,—

“षोडशः पञ्चभिः प्रोक्तः स्वैरः षड्भिस्तु

षाड्वः ॥

सम्पूर्णः सप्तभिर्ज्ञेय एव रागस्त्रिधा मतः ॥”

इति सङ्गीतदर्पणम् ॥

षाड्गुण्यं, क्ली, (षड्गुणा एव । “चातुर्वर्त्या-

दीनां स्वार्थे ॥” ५ । १ । १२४ । इत्यस्य वार्त्तिक-

कोक्त्या अज् ।) राज्ञां राज्यरक्षणे उपायाः

षट् । यथा । सन्धानासनं सन्धिं कृत्वा अव-

स्थानम् १ । यात्रासन्धानं युद्धार्थानाम् २ ।

विगृह्णासनं वैरं कृत्वावस्थानम् ३ । यात्रां

संपरिगृह्णासनं शत्रोर्भयप्रदर्शनार्थं यानं प्रदर्श्य

स्वस्थाने अवस्थानम् ४ । द्वेषीभावः उभयत्र

सन्धीकरणम् ५ । अन्वेषां संशयः दुर्गादेर्महा-

राजस्य वा आश्रयः ६ । इति महाभारते

राजधर्मः ॥ (यथा, भाषे । २ । ६३ ।

“षाड्गुण्यमुपयुञ्जीत शक्त्यपेक्षं रसायनम् ।

भवन्त्यस्यैवमङ्गानि स्याद्भूनि बलवन्ति च ॥”